Lietas Nr. C24175512
Lietas arhīva Nr. CA-0320-15/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 5.maijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Stuberovska
un tiesneses I.Jēkabsone un M.Ābele
ar sekretāri D.Indāni,
piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" pārstāvjiem /pers. D/ un /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ pārstāvim /pers. F/ un zvērinātam advokātam Raitim Mediņam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34 civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" prasībā pret /pers. F/ un /pers. G/ par ļaunā nolūkā un tīša kaitējuma nodarījuma atzīšanu un kompensācijas izmaksu un /pers. F/ prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" par zaudējumu piedziņu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" un /pers. F/ apelācijas sūdzībām par Ogres rajona tiesas 2014.gada 25.februāra spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija noskaidroja sekojošo.

Aprakstoša daļa

2011.gada 27.jūlijā /pers. F/ cēlis Ogres rajona tiesā prasību (ar vēlākiem grozījumiem 2012.gada 24.janvārī, 2012.gada 8.martā, 2012.gada 1.augustā, 2012.gada 15.augustā, 2012.gada 1.novembrī, 2013.gada 1.februārī, 2013.gada 12.martā, 2014.gada 3.janvārī, 2014.gada 27.janvārī) pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" (turpmāk – sabiedrība) par zaudējumu piedziņu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1404., 1765., 1772., 1775., 1779., 1787.pantu, lūdz pirmās instances tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus LVL 20 742,15 un likumiskos procentus LVL 1659,34.

Prasības pieteikumā norāda, ka /pers. F/ 2009.gada 4.oktobrī nopircis no nekustamā īpašuma /adrese/ īpašnieka /pers. G/ cirsmu (kokus uz celma) īpašuma astotajā nogabalā 247 m^3 un vienpadsmitajā nogabalā 17 m^3. 2009.gada 6.oktobrī /pers. F/, noslēdzot pirkuma-pārdevuma līgumu, minēto cirsmu pārdeva sabiedrībai, kurai kopā ar cirsmu tika nodots ciršanas apliecinājums Nr. CAV 748735 ar atļauju 264 m^3 koku izciršanai.

Apsekojot cirsmu 2009.gada 25.novembrī, tika konstatēts, ka ir izcirsti nevis 264 m^3, bet 520 m^3 koksnes. Apsekošanu veica Konsultāciju pakalpojumu centra Rīgas nodaļas vadītājs. Tādējādi sabiedrība rupji pārkāpusi līguma noteikumus un nozāģējusi kokus bez jebkāda likumīga pamata, nodarot zaudējumus LVL 20 742,15.

Pēdējos prasības pieteikuma grozījumos 2014.gada 27.janvārī /pers. F/ lūdz piedzīt no sabiedrības zaudējumus EUR 24 193,07 un kavējuma naudu (likumiskos procentus) EUR 6774,06.

2012.gada 5.novembrī sabiedrība cēlusi Ogres rajona tiesā prasību pret /pers. F/ un /pers. G/ par ļaunā nolūkā un tīša kaitējuma nodarījuma atzīšanu labticīgajai darījuma pusei un kompensācijas izmaksu, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1635., 1640., 1641., 1672. un 1674.pantu, lūdz pirmās instances tiesu atzīt atbildētāja rīcību par izdarītu ar tīšu, ļaunu nodomu nodarīt kaitējumu un neatbilstošu Civillikuma 1.pantam, piedzīt no /pers. F/ un /pers. G/ solidāri atlīdzinājumu par morālo kaitējumu LVL 20 000,00.

Prasības pieteikumā norāda, ka 2009.gada 6.oktobrī sabiedrība noslēdza pirkuma līgumu ar /pers. F/ par cirsmas (koku uz celma) iegādi ar kopējo platību 2,1 ha un kopējo izcērtamo apjomu 264 m^3 saskaņā ar ciršanas apliecinājumu Nr. 727205. Norunātā pirkuma maksa bija LVL 1900,00, t.sk. nodoklis. Minētā summa pilnībā tika samaksāta pārdevējam.

2009.gada 20.oktobrī sabiedrība cirsmu uz pirkuma līguma pamata atsavināja sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "KAVITA V", kas arī veica cirsmas izstrādi. Jau pēc cirsmas pārdošanas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "KAVITA V" /pers. F/ un /pers. G/ sākuši izvirzīt sabiedrībai nepamatotas pretenzijas gan par cirsmas izstrādes termiņiem, gan par apjomiem.

Uzskata, ka /pers. F/ un /pers. G/ kopīgi un saskaņoti rīkojušies ar ļaunu nolūku, lai kaitētu sabiedrībai un saņemtu no tās lielāku naudu, nekā bija nolīgts 2009.gada 6.oktobra līgumā. Tāpēc uzskata, ka prasītājam ir tiesības prasīt un saņemt no atbildētājiem kompensāciju par šādu pret darījuma pusi vērstu ļaunprātīgu rīcību nolūkā nodarīt tīšu kaitējumu.

Ar Ogres rajona tiesas tiesneša 2013.gada 12.marta lēmumu abas lietas apvienotas vienā tiesvedībā kopīgai izskatīšanai, nosakot apvienotās lietas numuru C24175512.

Ar Ogres rajona tiesas 2014.gada 25.februāra spriedumu nospriests /pers. F/ prasību noraidīt; sabiedrības prasību noraidīt.

Tiesa par nepamatotu atzinusi sabiedrības lūgumu izbeigt tiesvedību /pers. F/ prasībā, norādot, ka viņam nav prasības tiesību.

Atsaucoties uz Civillikuma 1798.pantu, tiesa norādījusi, ka 2011.gada jūnijā /pers. G/ kā cedents un /pers. F/ kā cesionārs noslēdza Cesijas līgumu, kurā prasījuma tiesības pret personām, kuru darbības vai bezdarbības dēļ īpašumam/adrese/., ir vai tiks nodarīts materiālais kaitējums, tika cedētas /pers. F/ (lietas 2.sēj. 10.lapa).

Tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par /pers. F/ prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem, proti, par to, ka /pers. F/ nopircis no sava dēla /pers. G/ cirsmu (kokus uz celma) /adrese/, īpašuma astotajā nogabalā 247 m^3 un vienpadsmitajā nogabalā 17 m^3, ko 2009.gada 6.oktobrī pārdevis sabiedrībai, kam kopā ar cirsmu tika nodots ciršanas apliecinājums Nr. CAV 748735 ar atļauju 264 m^3 koku izciršanai.

Strīds lietā ir par to, vai sabiedrība ir izcirtusi cirsmā vairāk koku, nekā norādīts ciršanas apliecinājumā, tādējādi nodarot meža īpašniekam zaudējumus.

Tiesa konstatēja, ka prasītājs norāda, ka saskaņā ar Valsts meža dienesta Konsultāciju pakalpojuma centra Rīgas nodaļas vadītāja mērījumiem cirsmā izcirsti 520 kubikmetri koku atļauto 264 kubikmetru vietā. Savukārt sabiedrība norāda, ka kokus konkrētajā cirsmā nav cirtusi vispār, bet cirsmu pārdevusi sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "KAVITA V", kura arī izcirtusi kokus tādā daudzumā, kā norādīts ciršanas atļaujā.

Tiesas sēdē liecinieka statusā tika nopratināts Valsts meža dienesta Konsultatīvo pakalpojumu centra Rīgas nodaļas vadītājs, kurš liecināja, ka strīdus cirsmu apsekojis pēc /pers. F/ lūguma. Cirsma jau bija izstrādāta – koki nocirsti, tāpēc tikai teorētiski pēc celmiem varējis aprēķināt iespējamo maksimālo izcirsto koku daudzumu. Šis aprēķins nenozīmē, ka reāli tāds daudzums arī nocirsts, bet gan norāda, kāds teorētiski varēja būt izcirsto koku daudzums; šis aprēķins nevar būt par pamatu cirsmas vērtības noteikšanai. Parasti šādu aprēķinu izmanto zaudējumu aprēķinam nelikumīgas koku ciršanas gadījumā. /pers. F/ nepaskaidroja, kādam nolūkam viņam vajadzīgs aprēķins.

Novērtējot liecinieka liecību kopā ar 2009.gada 4.decembra mērījumu kopsavilkumu (lietas 2.sēj. 66.-67.lapa), tiesa atzina, ka nav pierādīts, ka strīdus cirsmā būtu nocirsti koki lielākā daudzumā, nekā norādīts ciršanas apliecinājumā Nr. CAV 748735 ar atļauju 264 m^3 koku izciršanai (lietas 2.sēj. 7.lapa), turklāt to būtu izdarījusi sabiedrība.

Atsaucoties uz Civillikuma 1779.pantu, tiesa norādīja, ka tā kā konkrētajā gadījumā nav pierādīts, ka sabiedrība būtu nodarījusi meža īpašniekam zaudējumus un ka tādi zaudējumi vispār ir nodarīti, prasība par zaudējumu atlīdzību ir nepamatota un noraidāma. Attiecīgi, ja nav konstatējama zaudējumu nodarīšana, nav pamata arī izskatīt prasījumu par maksājumu kavējumu konstatēšanu un nokavējuma procentu piedziņu.

Par nepamatotu tiesa atzina arī sabiedrības prasību pret /pers. F/ un /pers. G/.

Atsaucoties uz Civillikuma 1635.pantu, tiesa norādīja, ka, lai konstatētu tiesību aizskārumu, ir jākonstatē personas neatļauta darbība.

Tāpat atsaucoties uz Civilprocesa likuma 1.pantu, Satversmes 92.pantu, tiesa norādīja, ka ikvienam, arī /pers. F/, ir tiesības griezties tiesā un citās tiesībsargājošās iestādēs, ja viņš uzskata, ka ir aizskartas viņa tiesības vai intereses. Tas, ka tiesa celto prasību atzinusi par nepamatotu, nevar būt par pamatu atzinumam, ka persona ar prasības celšanu tiesā veikusi neatļautu darbību. Arī Civillikuma 1636.pantā noteikts, ka tiesību aizskāruma nav, ja kāds tikai izlieto sev piederošu tiesību.

Par minēto spriedumu 2014.gada 31.martā apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. F/, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru tiesa noraidīja /pers. F/ prasību.

Apelācijas sūdzībā norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā to, ka sabiedrība ir atzinusi, ka tai nebija nodoma šo cirsmu izstrādāt, tā esot pirkusi cirsmu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "KAVITA V" uzdevumā, jo tai neesot bijuši līdzekļi, lai nopirktu cirsmu.

Tiesa spriedumā nav norādījusi, kāpēc viņa liecinieka mutiskai liecībai devusi priekšroku, salīdzinājumā ar Konsultāciju pakalpojumu centra Rīgas nodaļas vadītāja parakstītajiem rakstveida pierādījumiem, t.sk. 2009.gada 12.decembra "Cirsmas novērtējums".

Uzskata, ka liecinieks tiesai ir sniedzis apzināti nepatiesu liecību, jo "Cirsmas novērtējumā" ir redzams, ka ir aprēķināts gan nocirstās koksnes daudzums kopā, katrai sugai atsevišķi, kā arī noteikts, ka aptuveni 15% no cirsmas platības atrodas zem treilēšanas ceļiem, daļa no celmiem var būt neuzmērīta.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 4.panta pirmo daļu, 43.panta ceturto daļu, 97.pantu, Civillikuma 1., 1587., 1588., 1779., 1782.pantu, Satversmes 92.pantu, lūdz apelācijas instances tiesu Ogres rajona tiesas 2014.gada 25.februāra spriedumu atcelt.

Par minēto spriedumu 2014.gada 2.aprīlī apelācijas sūdzību iesniegusi sabiedrība, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru tiesa noraidīja sabiedrības prasību.

Apelācijas sūdzībā norāda, ka sabiedrība cēlusi prasību tāpēc, ka /pers. F/ un /pers. G/ rīcība pēc līguma noslēgšanas nesaskanēja ar to rīcību, kādu līguma ietvaros varēja gaidīt un uz kādu varēja paļauties sabiedrība kā līdzēja puse. /pers. F/ un /pers. G/ darbības pēc līguma noslēgšanas nav savienojamas ar likumu (Civillikuma 1.pants), proti, vienpusēja līguma noteikumu maiņa, maldinošas informācijas izplatīšana, /pers. F/ kā tiesīgā persona nevarēja nezināt pie darījuma slēgšanas ar sabiedrību, ka ir devis piekrišanu īpašumu pārdot, tomēr nekādus brīdinājumus sabiedrībai neizteica, līgumā nekas tāds ierakstīts netika. Norāda, ka tālāk no /pers. F/ puses sekojusi draudu vēstuļu rakstīšana, vēršanās policijā.

Norāda, ka sabiedrība netika aicināta uz cirsmu tajā laikā, kad tur brauca komisijas un konsultāciju centru konsultanti.

Uzskata, ka /pers. F/ un /pers. G/ ir grozījuši tiesisko stāvokli un darījuma puses, t.i. sabiedrības tiesisko situāciju noslēgtā cirsmas pirkuma līguma ietvaros.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 413.-416., 418. un 417.pantu, lūdz apelācijas instances tiesu izskatīt lietu apelācijas kārtībā un apmierināt sabiedrības prasību.

Par sabiedrības apelācijas sūdzību 2014.gada 21.maijā savus paskaidrojumus iesniedzis /pers. F/, norādot, ka apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem nepiekrīt, tiesas spriedums daļā, ar kuru tika noraidīta sabiedrības prasība ir likumīgs. Lūdz apelācijas instances tiesu noraidīt sabiedrības apelācijas sūdzību.

Tiesas sēdē /pers. F/ savu prasību un apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Tiesas sēdē sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" pārstāvji /pers. D/ un /pers. E/ sabiedrības prasību un apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet /pers. F/ prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot un novērtējot lietas materiālus kopumā, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka sabiedrības prasība pret /pers. F/ un /pers. G/ par ļaunā nolūkā un tīša kaitējuma nodarījuma atzīšanu un kompensācijas izmaksu, kā arī /pers. F/ prasība pret sabiedrību par zaudējumu piedziņu ir noraidāmas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas noteikumiem, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai motivācijai.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepieciešamu sniegt savu vērtējumu iebildumiem un argumentiem, kurus apelācijas sūdzību iesniedzēji norādījuši savās apelācijas sūdzībās par Ogres rajona tiesas 2014.gada 25.februāra spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija uzskata, ka strīda izšķiršanā nav nozīmes /pers. F/ apelācijas sūdzībā norādītajam argumentam, ka tiesa nav ņēmusi vērā sabiedrības atzīto, ka sabiedrībai nebija nodoma cirsmu izstrādāt, bet tā esot pirkusi cirsmu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "KAVITA V" uzdevumā, jo tai neesot bijuši līdzekļi, lai nopirktu cirsmu.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojuma darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību. *(K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006., 209.lpp).*

No 2009.gada 6.oktobra Cirsmas pirkuma līguma (lietas 1.sēj. 12.-14.lapa) izriet, ka /pers. F/, kā pārdevējs, pārdevis un nodevis sabiedrībai, kā pircējam, izstrādei, bet sabiedrība nopirkusi un pieņēmusi izstrādei ar visām tiesībām un pienākumiem cirsmu /adrese/2,1 ha kopējā platībā, norādot izpildes veidu – kailcirte un to, ka kopējā izcērtamā krāja ir 264 m^3, un pircējam iegūstot cirsmas izstrādes tiesības līdz 2009.gada 31.decembrim. Minētais pirkuma līgums neierobežoja sabiedrības tiesības pārdot cirsmu tālāk trešajām personām. No 2009.gada 20.oktobra Cirsmas pirkuma līguma (lietas 1.sēj. 15.-17.lapa) izriet, ka sabiedrība, kā pārdevējs, pārdevusi un nodevusi SIA "KAVITA V", kā pircējam, izstrādei, bet SIA "KAVITA V" nopirkusi un pieņēmusi izstrādei ar visām tiesībām un pienākumiem cirsmu /adrese/norādot izpildes veidu – kailcirte un to, ka kopējā izcērtamā krāja ir 264 m^3, un pircējam iegūstot cirsmas izstrādes tiesības līdz 2009.gada 31.decembrim. Arī šis pirkuma līgums neierobežoja SIA "KAVITA V" tiesības pārdot cirsmu tālāk trešajām personām.

Sabiedrības norādīto, ka koku ciršanu /adrese/ nav veikusi sabiedrība, bet gan to ir darījusi SIA "KAVITA V", apstiprina 2009.gada 20.oktobra Apliecinājums (lietas 1.sēj. 28.lapa), kurā SIA "KAVITA V" valdes loceklis tās vārdā apliecinājis, ka 2009.gada 20.oktobrī saskaņā ar cirsmas pirkuma līgumu, kas noslēgts ar sabiedrību, SIA "KAVITA V" apskatījusi cirsmas robežas dabā un konstatējusi, ka cirsmā nav uzsākta izstrāde.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka, sākot no 2009.gada 6.oktobra, kad stājās spēkā cirsmas pirkuma līgums, ar kuru sabiedrība nopirka cirsmu no /pers. F/, līdz 2009.gada 31.decembrim sabiedrībai nebija šķēršļu atsavināt cirsmu trešajām personām, tai skaitā arī SIA "KAVITA V". Vienlaikus secināms, ka sabiedrība nevar atbildēt par SIA "KAVITA V" veiktajām darbībām cirsmā, jo sabiedrības darbībās nav konstatējami nepieciešamie zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumi – zaudējumu esamība, neatļauta darbība un cēloniskais sakars starp sabiedrības neatļautu darbību un zaudējumiem.

Nav pamatoti apelācijas sūdzībā norādītie argumenti, ka tiesa spriedumā nav norādījusi, kāpēc tā liecinieka mutiskai liecībai devusi priekšroku, salīdzinājumā ar Konsultāciju pakalpojumu centra Rīgas nodaļas vadītāja parakstītajiem rakstveida pierādījumiem, t.sk. 2009.gada decembra "Cirsmas novērtējums". Pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā ir norādījusi, ka liecinieka liecības tiek novērtētas kopā ar 2009.gada 4.decembra mērījumu kopsavilkumu (lietas 2.sēj 66.-67.lapa), kā arī atzīmējusi no liecinieka /pers. K/ liecībām izrietošo, ka aprēķins nenozīmē, ka reāli tāds koku daudzums arī

nocirsts, bet gan norāda, kāds teorētiski varēja būt izcirsto koku daudzums, šis aprēķins nevar būt par pamatu cirsmas vērtības noteikšanai, kā arī /pers. F/nepaskaidroja, kādam nolūkam viņam vajadzīgs aprēķins. Tādējādi ir saprotams, kāpēc pirmās instances tiesa, novērtējot pierādījumus, ir devusi priekšroku liecinieka mutiskai liecībai.

Attiecībā uz apelācijas sūdzībā minēto, ka liecinieks tiesai ir sniedzis apzināti nepatiesu liecību, jo "Cirsmas novērtējumā" ir redzams, ka ir aprēķināts gan nocirstās koksnes daudzums kopā, katrai sugai atsevišķi, kā arī noteikts, ka aptuveni 15% no cirsmas platības atrodas zem treilēšanas ceļiem, daļa no celmiem var būt neuzmērīta, Civillietu tiesu kolēģija norāda, ka, novērtējot liecinieka /pers. K/ pirmās instances tiesā sniegtās liecības kopsakarā ar rakstveida pierādījumiem lietā un ņemot vērā to, ka pirms liecību sniegšanas tiesa ir izskaidrojusi lieciniekam viņa tiesības un pienākumus un brīdinājusi par atbildību pēc Krimināllikuma 300., 302.pantiem (lietas 3.sēj. 59.-61.lapa), Civillietu tiesu kolēģijai nav pamata uzskatīt, ka liecinieks pirmās instances tiesai sniedzis apzināti nepatiesu liecību.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotiem sabiedrības apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, ka sabiedrība cēlusi prasību tāpēc, ka /pers. F/ un /pers. G/ rīcība pēc līguma noslēgšanas nesaskanēja ar to rīcību, kādu līguma ietvaros varēja gaidīt un uz kādu varēja paļauties sabiedrība kā līdzēja puse, tas ir, viņu darbības pēc līguma noslēgšanas nav savienojamas ar likumu (Civillikuma 1.pants), proti, vienpusēja līguma noteikumu maiņa, maldinošas informācijas izplatīšana, draudu vēstuļu rakstīšana, vēršanās policijā, apstāklis, ka sabiedrība netika aicināta uz cirsmu laikā, kad tur brauca komisijas un konsultāciju centru konsultanti, sabiedrības tiesiskās situācijas grozīšana noslēgtā cirsmas pirkuma līguma ietvaros.

Tiesības uz taisnīgu tiesu ir pieskaitāmas pie nozīmīgākajām personas pamattiesībām. Tādējādi pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti atsaukusies uz Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu, norādot, ka ikvienam ir tiesības vērsties tiesā un citās tiesībsargājošās iestādēs, ja viņš uzskata, ka ir aizskartas viņa tiesības vai intereses. Līdz ar to vēršanās policijā, tiesā vai citās tiesībsargājošās iestādēs nevar tikt vērtēta kā neatļauta darbība.

Savukārt attiecībā uz sabiedrības iebildumiem par /pers. F/ un /pers. G/ sabiedrībai rakstītajām vēstulēm un speciālistu aicināšanu cirsmas novērtēšanai (bez sabiedrības līdzdalības) Civillietu tiesu kolēģija secina, ka lietā esošie rakstveida pierādījumi un liecinieku liecības neapstiprina sabiedrības norādīto, ka šādas darbības tikušas veiktas ar tīšu, ļaunu nodomu nodarīt kaitējumu sabiedrībai.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, bet pušu apelācijas sūdzībās minētie argumenti nevar būt par pamatu pretēju secinājumu izdarīšanai.

Tā kā pušu apelācijas sūdzībās norādītie argumenti nav guvuši apstiprinājumu, izskatot lietu apelācijas kārtībā, abas prasības ir noraidāmas.

Noraidot /pers. F/ un sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" prasības, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.pantam n o /pers. F/ un sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, proti, desmit tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu pirmās instances tiesā un septiņu tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu apelācijas instances tiesā - kopā EUR 42,73 (lietas 3.sēj. 168.-170.lapa). Ņemot vērā to, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai, līdz lietas izskatīšanai ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 7,83 apmērā (1.sēj. lietas 10.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.panta otro daļu no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 13,54 apmērā (EUR 42,73 : 2 – EUR 7,83), bet no /pers. F/ valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 21,36 apmērā (EUR 42,73 : 2).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama sekojoši:

Saņēmējs: Tiesu administrācija

Konta Nr. LV51TREL2190458019000

NMR 90001672316

Saņēmēja banka: Valsts kase

Kods TRELLV22

Iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (prasītāja vai atbildētāja vārds un uzvārds, ja prasītājs vai atbildētājs ir fiziska persona, vai juridiskas personas nosaukums, lietas numurs).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 434.panta ceturto daļu, 204.[1] pantu /pers. F/ un sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 430., 432.-434.panta, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" prasību pret /pers. F/ un /pers. G/ par ļaunā nolūkā un tīša kaitējuma nodarījuma atzīšanu un kompensācijas izmaksu – noraidīt.

/pers. F/ prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS" par zaudējumu piedziņu – noraidīt.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS", reģistrācijas numurs 40003473724, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 13,54 (trīspadsmit *euro* un 54 centi).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 21,36 (divdesmit viens *euro* un 36 centi).

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "JAUNOGRES NAMS", reģistrācijas numurs 40003473724, un /pers. F/, personas kods /personas kods/, 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena – 2015.gada 4.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja /paraksts/ I.Stuberovska
Tiesneses /paraksts/ I.Jēkabsone
/paraksts/ M.Ābele